

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. PhD Rácz Zoltán ügyvéd által képviselt I. rendű és II. rendű alperesek ellen rendkívüli lemondás jogszerűségének megállapítása és egyéb igények iránt a Pest Megyei Munkaügyi Bíróságnál 7.M.689/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.236/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2011. december 7. napján megtartott tárgyalás alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.236/2010/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg a II. rendű alperesnek - tizenöt nap alatt - 16.000 (tizenhatezer) forint és 4.000 (négyezer) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget. A felülvizsgálati eljárás illetéke az államot terheli. **I n d o k**

o l á s :

A megismételt eljárást követően a felperes módosított keresetében annak megállapítását kérte, hogy rendkívüli lemondása jogszerű volt. Munkakörének egyoldalú módosítása olyan szándékos, jelentős mértékű kötelezettségszegés, amely a jognyilatkozatát megalapozta. A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 7.M.689/2009/12. számú ítéletével megállapította, hogy a felperes a 2007. május 30-án kelt rendkívüli lemondásával jogszerűen szüntette meg a közalkalmazotti jogviszonyát. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.870.000 forintot és ennek kamatát, egyebekben a keresetet elutasította rögzítve, hogy a le nem rótt illetéket az állam, míg a felek a költségeiket maguk viselik. A munkaügyi bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 1991. március 22-étől állt a T. Önkormányzat V.F.E.M.E.I. alkalmazásában. Kinevezési okirata szerint munkaköre piacvásárgondnok, munkahelye a Polgármesteri Hivatal, munkáltatói jogkör gyakorlója pedig a polgármester. Amikor nem volt piacvásárgondnoki feladat, a felperesnek a munkáltatói jogkör gyakorlójának utasítása alapján egyéb munkákat kellett ellátnia. A polgármester 2007. március 20-án kelt intézkedésével tájékoztatta a felperest, hogy a képviselő-testület határozatával fegyelmi eljárást indított ellene és P.J.-vel szemben, mert felmerült az alapos gyanú, miszerint a 2007. március 7-ei vásáron nem jogszerűen teljesítették a bevételezési, illetve elszámolási kötelezettségüket. A fegyelmi eljárás megindításával egyidejűleg a polgármester közölte a felperessel, hogy a kinevezési okiratában meghatározott piacvásárgondnok munkaköri feladatokat a továbbiakban nem láthatja el, helyette más feladatai lesznek. A felperes 2007. május 30-án kelt rendkívüli lemondásával a Kjt. 25. § (2) bekezdés d) pontja alapján - hivatkozva a Kjt. 29. § (1) bekezdés a) pontjában foglaltakra is - a közalkalmazotti

jogviszonyát megszüntette. A rendkívüli lemondás indokolása szerint a fegyelmi eljárás megindításával egyidejűleg jogellenesen kötelezték, hogy kinevezése szerinti piac- vásárgondnok munkaköre helyett a munkakörébe nem tartozó karbantartási és egyéb segédmunkákat, vagyis más munkakört lásson el. A 2007. május 22-ei fegyelmi tárgyalás során egyértelművé vált, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója fenntartja a jogellenes foglalkoztatást, a kinevezés egyoldalú módosítását. Ezen kívül hivatkozott arra, hogy a polgármester a felperest burkoltan a helypénz eltulajdonításával vádolta. A munkaügyi bíróság álláspontja szerint a felperes közalkalmazotti jogviszonya a II. rendű alperessel állt fenn. A Kjt. 83/A. § szerint az önkormányzattal közalkalmazotti jogviszonyban állók felett a munkáltatói jogokat a polgármester gyakorolja. A bíróság azt állapította meg, hogy a felperes munkavégzése során döntően piac- vásárgondnoki feladatokat látott el, amely mellett kisebb részben voltak egyéb feladatai is. A felperes személyes előadása, a polgármester tanúvallomása, a 2007. május 22-én tartott fegyelmi tárgyalásról felvett jegyzőkönyv, valamint az a tény, hogy a felperes 2007. május 20-ától a jogviszony megszűnése időpontjáig a munkáltatói jogkör gyakorlója utasítására munkaköri feladatait nem láthatta el, arra utal, hogy a felperes egyetértése nélkül egyoldalúan módosították a munkakörét. A perben nem annak volt jelentősége, hogy voltak-e a felperesnek más egyéb feladatai is, hanem annak, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlójának a jövőre nézve nem volt szándéka a felperes eredeti munkakörében történő foglalkoztatása. A bíróság nem fogadta el az alperesek hivatkozását arra nézve, hogy a polgármester a fegyelmi eljárás során tanúként tett nyilatkozatot. Ezen túlmenően e nyilatkozat időpontjában a felperes által hivatkozott jogellenes gyakorlat két hónapja fennállt. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy a felperes jogszerűen szüntette meg rendkívüli lemondással a II.r. alperessel fennállt jogviszonyát. Több lemondási indok esetén egyetlen valós és okszerű lemondási indok is megalapozhatja a lemondás jogszerűségét, ezért a bíróság nem találta szükségesnek vizsgálni a felperes által felhívott másik indokot. A II. rendű alperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 8.Mf.23.236/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett részét megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította. Kötelezte 150.000 forint + áfa együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére kimondva, hogy az illetéket az állam viseli. A másodfokú bíróság a tényállást kiegészítve megállapította a kinevezés tartalmából, hogy a felperes munkaköre piac- vásárgondnok megnevezésű volt, de ehhez kapcsolódó feladatok a munkaidejét nem töltötték ki. Ezért rendszeresen végzett egyéb feladatokat is. A felperes és az alperes a piac- vásárgondnoki tevékenység és az egyéb munkák arányát egymástól eltérően jelölte meg, az egyértelműen megállapítható volt, hogy feladatai közé tartozott a vásár- és piacnapokon kívül a festés-mázolás,

karbantartási, kertészeti és kézbesítési tevékenység is.

A fegyelmi eljárás megindítását követően a polgármester nem új munkakörbe helyezéséről döntött, hanem kizárólag azoknak a feladatoknak a teljes munkaidőben történő elvégzését határozta meg, amit azt megelőzően résztvevénységgént látott el. Nem tekinthető jogellenesnek, hogy a munkáltató a felperes feladatai közül kivette azokat, amellyel kapcsolatban a fegyelmi eljárás megindult. Az a körülmény, hogy a polgármester mint tanú a fegyelmi eljárás során „visszahelyezésről” miként nyilatkozott, illetve, hogy ezt a felperes mi módon értelmezte, nem szolgálhat jogszerű alapjául a rendkívüli lemondásnak azért sem, mert a fegyelmi eljárás befejezését követően egyértelművé vált volna, hogy a felperessel szemben felmerült alapos gyanú megalapozott-e vagy sem. A rendkívüli lemondás következtében a fegyelmi eljárás megszüntetése [Kjt. 51/A. § (1) bekezdés c) pontja] miatt már nincs lehetőség annak vizsgálatára, hogy a felperessel szemben felmerült alapos gyanú megalapozott volt-e. A másodfokú bíróság kifejtette, hogy a rendkívüli lemondásnak egy oka volt, ugyanis az elsőfokú bíróság és az alperes által is második okként megjelölt „a munkáltatói jogkör gyakorlója burkoltan a felperest a helypénz eltulajdonításával vádolta” nem a rendkívüli lemondás indokaként került megfogalmazásra, hanem azt a felperes, mint számára sérelmes alperesi magatartást jelölte meg. A felperes felülvizsgálati kérelmében a másodfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését, és a jogszabályoknak megfelelő új határozat meghozatalát kérte a keresetének megfelelően. A felülvizsgálati érvelés szerint a felperes kinevezésében piac- vásárgondnok munkakör megnevezés szerepel. A munkáltatói jogkör gyakorlójának határozott jövőbeni szándéka volt, hogy nem engedi ezen eredeti munkakör ellátását. Nincs annak jelentősége, hogy a felperesnek voltak-e egyéb feladatai is. A munkáltatónak vagy fel kellett volna függesztenie a felperest az állásából, vagy engedélyeznie, hogy elláthassa a munkakörébe tartozó piac- vásárgondnoki feladatokat. A felperes kinevezésében piac- vásárgondnok munkakör megnevezés szerepel. A festés-mázolás, a karbantartási, kézbesítési feladatok nem képezték a munkakör lényeges elemét. Amennyiben ilyen jellegű munkákat is ellátott, azt úgy kell tekinteni, mintha más munkakörbe irányították volna át. Ha pedig az átirányítás időtartama meghaladta az évi 44 munkanapot, jogellenesnek minősül. A munkaköri leírás tartalmát a munkáltató egyoldalúan állapította meg. A munkavállalónak elvi lehetősége lett volna bírósághoz fordulni, de mint jogban járatlan, laikus nem ismerte fel, hogy mit kell tennie. A II.r. alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság csak a felülvizsgálati és csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között, továbbá az ott megjelölt jogszabályok körében vizsgálhatta a jogerős ítélet jogszabálysértő voltát [Pp. 270. § (1) bekezdés, 272. § (2) bekezdés, 275. § (2) bekezdés, BH

2002.490.].

A másodfokú bíróság a bizonyítási eljárás anyaga alapján helytállóan indult ki abból a körülményből, hogy a felperes festő-mázoló szakképzettséggel rendelkezik, aki ez irányú tevékenységet is folyamatosan végzett az alperesnél. Piac- vásárgondnoki tevékenysége mellett rendszeresen ellátott karbantartási feladatokat, parkgondozást, illetve kézbesítést. A jogerős ítélet helytállóan értékelte Sz.F. munkáltatói jogkörgyakorló vallomását (jegyzőkönyv 3. oldal), és megalapozottan jutott arra a következtetésre, hogy a fegyelmi eljárás megindítását követően a munkavállaló foglalkoztatása nem más munkakörben történt, azon tevékenységeket kellett teljes munkaidőben végeznie, amelyeket addig munkaideje egy részében látott el. Nem jogszabálysértő a munkáltató magatartása, miszerint utasítási jogkörében a felperes azon feladatait elvonta, amelyekkel kapcsolatban a fegyelmi eljárás indult annak lezárásáig.

Azon felülvizsgálati hivatkozás nem nyert igazolást, hogy a munkáltatónak határozott szándéka volt a felperes eredeti munkakörben történő foglalkoztatásának mellőzése

(Pp. 164. §). A felülvizsgálati eljárásban olyan új körülményre, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya (amelyre vonatkozóan a fél az első- és a másodfokú eljárás során nem utalt), amelyre nézve bizonyítékait nem jelölte meg, nem lehet hivatkozni [Pp. 270. § (1) bekezdés, 275. § (1) bekezdés, EBH 2002.653.]. Minderre tekintettel a felperesnek az átirányításra vonatkozó álláspontja a felülvizsgálati eljárásban nem volt vizsgálat tárgyává tehető. A kifejtettekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján.

A felperes perköltség fizetési kötelezettsége a Pp. 78. §-ának (1) bekezdésén alapul. A felülvizsgálati eljárás illetékét a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2011. december 7.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, Dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. előadó bíró, Dr. Hajdu Edit s.k. bíró

A kiadmány hitelül. Nné tisztviselő